

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 13. Comparationes super hoc argumento eximiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

revertetur in terram suam, in illa de-
 scribunt omnes cogitationes eorum. Hoc quo-
 tidie accidit hominibus qui fidunt in homi-
 nibus & qui nec alia gaudia, nec spes alias ha-
 bent nisi quas à creatis rebus participant: ho-
 mines, quia mortales sunt, moriuntur, res
 quia fluxæ sunt, pereunt & deficiunt, eodem
 momento pereunt cum ipsis pariter & gau-
 dia ex illis percepta, spes evanescent, hono-
 res occidunt, delectationes omnes commo-
 ventur; ipsi verò summopere afflicti desola-
 tione manent superstites.

§. XIII.

*Comparationes super hoc argumento
 eximia.*

Sapiens appositissimè in hanc rem compa-
 rat huiusmodi homines Lunæ; sic enima-
 nunquam in eodem statu permanent, sed
 mutantur in dies ut luna quæ quot mensibus
 lumen suum instaurat, auget, sensimque de-
 perdit iterum, donec totum amittat, ita *stul-
 tus sicut luna mutatur*. Talis autem est, quis-
 quis creaturis inhæret & fidei, hic siquidem
 nunquam idem permanet; hodie lætatur,
 crescitque subinde capta lætitia; ubi summa
 videtur, decrevit paulatimque minuitur, mox
 inclinat ad interitum, denique subito tota pe-

rit atque evanescit, extinctumque manet
 ne gaudium æternis tenebris sepultum.
homo sanctus in sapientia manet sicut Sol Eccl.
cl. 27. Hic multis subjectus mutationibus
 idem semper perseverat, lumenque suum
 tinet integrum ac cōstans tam in ortu & me-
 ridie quàm occasu, tam hieme quam æstate
 sive diurno circuitu longos sive breves, sive
 mediocres dies describat, Insignis typus an-
 mæ quæ soli adhæret Deo quocunque in fla-
 tu versetur tam adversæ quàm prosperæ ve-
 letudinis: tam honoris quàm ignominie. Non
 timet ne voluptate solita & suo gaudio per-
 vetur, quia delectatur in eo qui est immu-
 bilis, qui sui semper similis, semper æquus
 suavis, æquè sanctus, æquè gratus, æquè po-
 tens, æquè misericors. Vis habere gaudium
 sempiternum, ait S. Augustinus, adhære
 qui sempiternus est. Cùm Deus mitteret Mo-
 ysen ad liberandum populum Israeliticum
 ex servitute Ægyptiaca, quærenti illi nomen
 ejus respondit: *Ego sum qui sum.* Exod. 3.
 significaret se non esse mortalem, sicut
 Josepho aliisque Patriarchis, quorum dicitur
 viverent, præsidium opemque populus
 expertus, sed post mortem eorum in miseris
 ac ærumnis relictus. Ille verò qui est, sig-
 cabat hoc nomine posse se afflictis semper

opitulari, unde tandem magnam concepere
fiduciam & consolationem. Proinde recte o-
mnino hortatur nos Apostolus, *ut gaudea-*
mus in Domino semper. quandoquidem cum
illo tristitia esse non potest, & sine illo nul-
la lætitia.

§. XIV.

*Multum differunt pati pro Deo & pati pro
mundo.*

Augustinus explicans illum Apostoli lo-
cum ad Rom. 8. *Propter te mortifica-*
mur tota die. proprium est, inquit, latronum
pati & mortificari absolutè, sed pati & mor-
tificari propter Deum, proprium est filiorum
Dei, hoc est quod propriè dicimus, portare
crucem JESU Christi, id est, ejus exemplo
quæcunque nobis adversa accidunt, de ma-
nu Patris nostri cœlestis libenter suscipere,
contentum esse, ut sanctissima ejus in nobis
voluntas semper impleatur, laudare illum
atque extollere, in tribulationibus nostris or-
dinem sequendo divinæ Providentiæ. Qui a-
liæ patiuntur, crucem ferunt latronum, non
JESU Christi; ideoque semper inquieti sunt,
obmurmurant, impatientes fiunt, nonnun-
quam ex afflictionum gravitate in despera-
tionem & insaniam incidunt. **Crux vero JE-
SU**